

PROPOSTA DE MOCIÓ: PAÏSOS CATALANS, NACIÓ COMPLETA

Durant tot el segle XX la voluntat d'autogovernar-se dels i de les catalanes ha estat una constant. La resistència política en el marc de les dues dictadures i dels règims monàrquics són també exponents d'aquesta voluntat que es perllonga en el temps. En l'actual monarquia parlamentària espanyola, el poble català fou condemnat. El text constitucional negava el poble català com a subjecte polític i el fragmentava en diverses Comunitats Autònomes, prohibint expressament la federació dels territoris que configuren els Països Catalans.

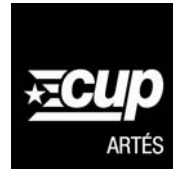
La reforma pactada amb el franquisme va representar l'inici d'un combat desigual per la llibertat nacional contra qui va acceptar, de grat o per força, un nou Decret de Nova Planta —la Constitución Española, amb els seus respectius estatuts d'autonomia— que donava carta de naturalesa a l'esquarterament dels Països Catalans i a la submissió dels drets nacionals i socials al poder judicial i militar espanyols com a garants del manteniment del nou ordre. Aquest entramat institucional espanyol ha possibilitat també una espoliació econòmica continuada dels Països Catalans, que ha afectat negativament les classes populars.

Tot i això, els Països Catalans segueixen existint com a realitat nacional i com a projecte polític avui. Uns països diversos i plurals. Una nació que es mostra, 350 anys després, com una realitat tossuda, en què llengua, territori, cultura popular i economia, entre altres factors, no deixen de mostrar i actualitzar un fet nacional viu. Avui, la lluita per la llengua i per un espai comunicatiu comú, així com la força i el potencial de les expressions de la cultura popular arreu de la nació, algunes mobilitzacions en defensa del territori i dels drets socials, alhora que la visualització d'un àmbit mediterrani i la mateixa dinàmica econòmica, són fenòmens que demostren diàriament la vitalitat d'un procés de construcció nacional compartit. El moviment de les escoles en valencià, les protestes contra les polítiques espanyolistes a les Illes o les consultes populars per la independència són exemples de processos polítics que ho fan evident.

Davant aquesta situació de dispersió de les administracions nacionals, fa anys que diverses institucions estan treballant en iniciatives per construir espais socials i polítics de vertader abast nacional. En aquest sentit, els municipis, com a institucions properes a la ciutadania, poden i han de jugar un paper cabdal per a la vertebració del conjunt del país. Els ajuntaments doncs poden ser actors claus com a primera eina de construcció d'institucions plenament nacionals. Encara més en aquests moments en què una part de la nació sembla caminar cap a la celebració d'una consulta sobre la seva voluntat de pertinença o no a l'Estat espanyol. Cal aprofitar aquesta situació com una oportunitat per estrènyer la col·laboració entre tots els ciutadans i ciutadanes dels Països Catalans.

Els intents d'encaix del nostre poble dins dels estats espanyol i francès han esdevingut una via sense recorregut. Els catalans i les catalanes, maltractats durant segles per aquests estats, tenen dret a organitzar-se nacionalment i tenen dret a dur a terme una consulta popular sobre la independència també com a part d'un procés constituent dels Països Catalans.

Per tot això, el Grup Municipal de la Candidatura d'Unitat Popular demana al Ple de l'Ajuntament d'Artés l'adopció dels següents ACORDS:

Primer. Reconèixer el municipi d'Artés com a part dels Països Catalans. Aquest Ajuntament es compromet a treballar per la superació de les estructures institucionals presents i per gestar-ne una de nova que englobi tota la nació completa.

Segon. Que l'Ajuntament d'Artés, com a òrgan de representació dels veïns i les veïnes d'Artés, participarà i fomentarà l'obertura d'un procés de vertebració del conjunt dels Països Catalans mitjançant institucions pròpies del conjunt del país.

Tercer. Instar els Parlaments i els Governos autonòmics i departamentals a obrir un procés de diàleg amb els agents socials, econòmics i culturals del conjunt dels Països Catalans per sumar-los a un procés de sobirania ampli, i explorar vies per la vertebració nacional completa.

Quart. Instar els Parlaments i els Governos autonòmics i departamentals, les forces polítiques i els agents socials, econòmics, culturals, etcètera a demanar que es reactivi l'assemblea de regidors de la Institució Joan Fuster constituïda el 6 de maig del 2000. En el cas que això no fos possible, que es treballi per impulsar la creació de l'Assemblea de Càrrecs Electes dels Països Catalans mitjançant un ampli acord per tal de poder disposar d'una eina de relació política estable entre càrrecs electes de les diverses parts de la nació.

Cinquè. Instar els diferents ens municipalistes que actuen als Països Catalans a establir lligams efectius i estables de col·laboració.

14 d'octubre de 2013, Artés, Països Catalans